

# Lige så rolig som stor

- Mastiffen er en tudsegammel race, fortæller Karina Cantzler Christensen, som er sekretær i Dansk Mastiffklub og har haft racen siden midten af 1990'erne. - Man mener, at det er en af verdens ældste racer. Via lerpotter og vægmalerier fra Babylon og Asyrien med afbildninger af mastiff-lignende hunde kan mastiffen spores tilbage til 2200 år før vores tidsregning. - Under det romerske riges ekspansion mødte romerne mastiffen og tog den til sig. Efterhånden som også England kom under romersk herredømme, fulgte mastiffen med hertil. Romerne brugte blandt andet mastiffen til kampe i arenaerne, hvor de kæmpede mod løver, bjørne og gladiatorer. Desuden blev den brugt i krigsøjemed som trækdyr.

- I middelalderens England havde mastiffen flere forskellige funktioner. Om dagen gik hundene hos familierne, og om natten blev de sluppet løs inden for landsbyernes porte og fungerede som vagthunde. I mange år var der udstedt kongelige forordninger, som angav, hvor mange mastiffer der skulle være i landsbyerne. Jo

## Mastiffen er en af verdens ældste racer - og den aller største

■ Tekst og foto:  
Wiegaard/Tine Luther

store landsby jo flere mastiffer. Formålet var at sikre landsbyerne mod fredløse.

- Englænderne fortsatte avlen af mastiffen. Det var især dens vagtegenskaber, de gik efter, og mangt en stor herregård husede mastiffen. Selvom den ikke var en udpræget jagthund, brugte man den i mindre omfang til jagt på storvildt i England. Gamle malerier viser mastiffer, der i flok jager og fastholder vildt.

- Efter 2. Verdenskrig har mastiffen primært fungeret som familiehund og herregårdshund. Studerer man stamtavler, finder man, at mange af hundenes navne stammer fra de engelske herregårde.

## Nær uddød

- I forbindelse med 1. Verdenskrig var mastiffen uhyggelig tæt på at uddø, fortæller Karina Cantzler Christensen. - Det er jo en kæmpe hund, som koster noget i foder, og det var der ikke mange, der havde ressourcer til på grund af krigen.

- Efter krigen arbejdede englænderne med at få bestanden op at stå igen, og

Mastiffen findes i tre forskellige farver: fawn (hunden til venstre), apricot (hunden til højre) samt en brindlet udgave, der kan variere noget i sit udtryk. Fælles for alle farverne er, at hunden skal have en sort skarpt afgrænset maske.



amerikanerne spillede også en mindre rolle i dette avlsarbejde. Deres hunde kom dog oprindeligt fra England.

- Under 2. Verdenskrig fik mastiffbestanden endnu et alvorligt duk, men atter fik englænderne racen op at stå igen. De supplerede med hunde fra USA og Canada, som stammede fra engelske mastiffer sendt hertil af fremsynede engelske mastifffolk. Som det også er sket med andre racer, havde amerikanerne fået lavet deres egen type af mastiff, som – sandsynligvis med indkrydsning af grand danois og skt. bernhard – er mere højbenet og knap så kraftig som den engelske type. Der var dog stadig amerikanske mastiffer, som var ud af rene engelske linjer, og det var naturligvis dem, englænderne supplerede deres egen bestand med. England er fortsat den største nation, hvad mastiffer angår. I Danmark har vi et sted mellem 130 og 150 eksemplarer. Jeg vil anslå, at 95% af vores mastiffer udelukkende bruges som familiehunde.

### Stærk – og tung – som en okse

- Mastiffen er jo en fantastisk stærk hund; den er meget solidt bygget og regnes for verdens tungeste hunderace, siger Karina



Mastiffen er stamfader til en del andre racer – f.eks. grand danois, skt. bernhard, bull mastiff og dogue de bordeaux.



Der findes cirka 130-150 mastiffer i Danmark.

Cantzler Christensen. - Der er stor størrelsesforskel på hanner og tæver; tæverne vejer 60-85 kg og hannerne fra 85 til over 100. Vægtrekorden for en (ikke-overvægtig!) mastiff tilhører den engelske han

Mighty Murphy og lyder på ikke mindre end 159 kg. - Imidlertid virker det ikke, som om mastiffen er bevidst om sin størrelse, for den forstår ligesom ikke at bruge den. Jeg vil sige, at det er en stor hund med et lille mod. Heldigvis er dens mod ikke så stort som for eksempel gravhundens. En meget stor en hund med et meget stort mod er jo ikke verdens bedste kombination.

- At mastiffen ikke er særlig modig kommer blandt andet til udtryk, når den møder nye ting. Den vælger typisk at vurdere nye situationer på afstand i stedet for at fare hen og undersøge, hvad der sker. Denne adfærd ligger i mastiffens natur.

### Ingen kadaverdisciplin, tak

- Mastiffen er en rolig men ganske vagtsom hund, fastslår Karina Cantzler Christensen. - Den gør altid, når der sker noget, men så snart den finder ud af, at der ikke er noget alvorligt på færde, falder den til ro igen. Mærker den derimod, at ejeren tvivler på en fremmed, bliver den ved med at gå. Vi har aldrig haft indbrud, så jeg ved ikke, hvordan vores mastiffer ville opføre sig, hvis en fremmed gik ind ad døren til dem. Der nok heller ikke den store fare for, at det vil ske, for lyden fra en mastiff vil nok afholde de fleste tyveknegte fra at sætte kobenet i ☺



Brindlet mastiff. (Foto: Michael Jensen)



Stor hund – stor pind!

døren. - Selvom mastiffen er en stor og vagtsom hund, skal man ikke tage fejl af, at den har en blød psyke som visse andre af de store hunderacer. Derfor skal den bestemt ikke opdrages med kadaverdisciplin. For hård opdragelse knækker en mastiff psykisk.

- På trods af dens fortid egner mastiffen sig heller ikke til at være vagt/tjeneste hund. Den kan ikke "tænde og slukke" som f.eks. en schæferhund kan, så hvis man forsøger at lave en vagthund ud af den, slapper den aldrig af og bliver derfor helt stresset.

- Det jagtinstinkt, der måtte have været i mastiffen, vil jeg betegne som forsvundet. Derfor oplever man heller ikke, at mastiffen strejfer; den holder sig gerne til

hjemmet. I England beskrives mastiffen ofte med ordene "My home is my Castle", hvilket jo taler for sig selv.

#### Kærlighed frem for alt

- Mastiffen er en meget rolig hund, siger Karina Cantzler Christensen. - Den har ikke det store behov for motion. Hvad den derimod kræver, er masser af kærlighed og opmærksomhed. Det er en yderst social hund, som elsker mennesker. Den går også fint i spænd med andre hunde/dyr. Faktisk er mastiffen lidt konflikt-sky; hvis den for eksempel møder en aggressiv hund, puster den sig ikke op. Den går hellere sin vej.

- I kraft af racens rolige sind og mode-

rate motionsbehov kunne man egentlig godt have en mastiff i en lejlighed, men man skal skrive sig bag øret, at det er alt for hårdt for sådan en stor hund at gå op og ned ad trapperne, når den er i voksenalderen. Det er klart, at hvis man vil træne en hel masse med sin hund, skal man ikke vælge en mastiff. Man kan nemt lære den de basale ting som sit, dæk og indkald, men det er ikke en hund med stor arbejdsiver.

- Det gælder jo altid om at overveje nøje, hvad man forventer af en race og omvendt, inden man køber en hvalp. Jeg mener, at det vigtigste, man skal overveje i forbindelse med anskaffelsen af en mastiff, er, om man kan og vil give den al den kærlighed, den har behov for. Vi har også at gøre med en hund, der kræver megen socialisering, fordi den af natur er lidt tilbageholdende. Det er vigtigt, at den kommer med ud at opleve verden allerede fra den er helt lille, og derfor er sådan noget som hvalpemotivation guld værd.

#### Nem på flere måder

- Alt i alt synes jeg, at mastiffen er en nem hund at have på trods af dens størrelse. Som nævnt har den et "nemt" temperament. Tænker man i pelspleje, er den også nem; den korte pels skal blot børstes i fældningsperioden. Men man skal til gengæld være opmærksom på, at en del mastiffer savler noget i forbindelse med måltider og godbidder.

- Generelt er mastiffen en sund race. De sundhedsmæssige problemer, den kan have er de samme som andre store racer såsom mavedrejning og slidgigt hos aldrende hunde. Vi skal passe godt på at bibeholde det sunde helbred, og især fordi vi har så lille en population må vi se uhyre grundigt på hvert enkelt individ, vi lader indgå i avl. ■



- Jeg elsker mastiffen på grund af dens ro og kærlighed, siger Karina Cantzler Christensen, der selv har en pænt stor flok af den kæmpemæssige race.